

GRŪTAIS CEĻŠ

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes 7:14–16, Jes 7:17–25, Jes 8:1–10, Jes 8:11–15, Jes 8:16–22.

ATMIŅAS PANTS:

“Es cerēšu uz To Kungu, kas paslēpis Savu vaigu Jēkaba namam, un paļaušos uz Viņu.”
(Jes 8:17)

Degošā ēkā Ņujorkas pilsētas Hārlemā kāda akla meitene uzrāpās uz ceturta stāva loga. Ugunsdzēsēji bija izmisumā. Viņi nevarēja iebraukt ar automašīnu starp ēkām, un viņi nevarēja panākt, lai viņa lec tīklā, ko viņa, protams, nevarēja redzēt. “Beidzot ieradās viņas tēvs un skaļrunī teica, ka apakšā ir tīkls un ka pēc viņa pavēles viņai ir jālec. Meitene lēca un bija tik pilnīgi atslābusi, ka viņa nesalauza nevienu kaulu un pat nesastiepa nevienu muskuli šajā kritienā no ceturta stāva. Tā kā viņa pilnībā uzticējās savam tēvam, dzirdot tēva balsi, viņa darīja tieši to, ko viņš teica.” (Michael P. Green “1500 Illustrations for Biblical Preaching”, p. 135.)

Tieši tādā pašā veidā Dievs nodrošināja spēcīgus pierādījumus, ka Viņš grib Saviem bērniem visu to labāko, bet viņi atmeta maigi plūstošo veidu, kā Viņš to atklāja sākumā. Tāpēc Viņam bija jārunā ar viņiem pērkona balsī un plūdus.

Kādas mācības mēs varam šodien mācīties no viņu kļūdām?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 23. janvārī.

Pravietojums piepildīts (Jes 7:14–16)

Jes 7:14–16 Imanuēls ir zīme, kas saistīta ar kādu specifisku Ahasa dilemmu: pirms bērns Imanuēls būs pietiekami vecs, lai spētu atšķirt dažādus ēdienus, “zeme, no kuras abiem ķēniņiem tev tagad bailes, būs tukša un kaila padarīta” (Jes 7:16). Tas attiecas uz Sīrijas un ziemeļu Israēlas ķēniņu zemēm (sk. Jes 7:1, 2, 4–9) un vairākkārt atkārtoto Dieva apsolījumu, ka viņu vara drīz tiks iznīcināta.

Kāpēc Jesaja piemin “biezpienu un medu”, kas zēnam būs jāēd? Jes 7:15. _____

Jūdas labību un laukus iznīcinās asīrieši (Jes 7:23–25). Tāpēc tauta, ieskaitot Vecās Derības Imanuēlu, lai arī kas viņš būtu (Jes 7:14, 15), būs spiesta atgriezties pie nomadu uztura (Jes 7:21, 22). Bet, lai gan viņi būs trūcīgi, viņiem būs pietiekami, lai izdzīvotu.

Kad piepildījās Sīrijas un ziemeļu Israēlas pravietojums? (2ķēn 15:29, 30; 2ķēn 16:7–9; 1L 5:6, 26.) _____

Šis Jesajas pravietojums tika dots aptuveni 734. gadā pirms Kristus. Atbildot uz Ahasa kukuli, Tiglat-Pilesers III darīja to, ko viņš, iespējams, vienalga būtu darījis: viņš satrieca ziemeļu koalīciju, iekaroja ziemeļu Israēlas Galilejas un Pārjardānas reģionus, deportēja daļu iedzīvotāju un pārvērtā teritorijas par Asīrijas provincēm (734.–733. g. pr. Kr.). Pārējais Israēls tika izglābts, kad Hosea, nogalinājis ķēniņu Pekahu, padevās un samaksāja nodevas. 733. un 732. gadā pirms Kristus Tiglat-Pilesers iekaroja Damasku, Sīrijas galvaspilsētu. Tad viņš padarīja Sīriju par Asīrijas provinci. Tā 732. gadā aptuveni divu gadu laikā pēc Jesajas pravietojuma Sīrija un Israēls tika pilnībā sakauti, un abiem ķēniņiem, kas bija draudējuši Ahasam, bija gals.

Drīz pēc tam, kad Šalmanēzers V nomainīja Tiglat-Pileseru III 727. gadā pirms Kristus, Israēla ķēniņš Hosea izdarīja politisku pašnāvību, saceloties pret Asīriju. Asīrieši 722. gadā pr. Kr. ieņēma galvaspilsētu Samariju un deportēja tūkstošiem israēliešu uz Mezopotāmiju un Mēdiju, kur viņi beigās saplūda ar vietējiem iedzīvotājiem un zaudēja savu identitāti (sk. Jes 7:8 – 65 gadu laikā Efraims pat nebija vairs kā tauta). Dievs bija pravietojis, kas notiks ar Jūdas ienaidniekiem, bet Viņš gribēja pateikt Ahasam, ka tas notiks tik un tā, bez jēl kādas vajadzības paļauties uz Asīriju.

Padomā, kā būtu, ja, visam tam notiekot, tu dzīvotu ziemeļu valstī. Cik viegli tu zaudētu ticību? Ko mēs varam darīt, lai saglabātu veselu ticību mūsdienās, un tad, kad notiks rītdienas likstas, mēs varētu stāvēt stipri? Sk. 1Pēt 1:13–25. _____

Paredzētās sekas (Jes 7:17–25)

Izlasi augstākminētos pantus. Ko Kungs saka, kas notiks ar zemi? Kāpēc mums nevajadzētu būt pārsteigtiem par šādu iznākumu? _____

“Maldos esošajiem ļaudīm tika sūtīts aicinājums pēc aicinājuma, lai tie atgrieztos un kļūtu uzticīgi Jehovam. Praviešu lūgumi izskanēja maigi un nopietni; un, kad tie, stāvot tautas priekšā, to dedzīgi pamudināja nožēlot savus ļaunos ceļus un veikt attiecīgās reformas, viņu vārdi nesa augļus Dievam par godu.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 325. lpp.)

Tādējādi Ahasam, drīzāk bailīgajam nekā ticīgajam, labā vēsts no Dieva bija tā, ka Sīrija un Israēls tiks aizslaucītas. Sliktā vēsts bija, ka Asīrija, sabiedrotais un “draugs”, ko viņš bija izvēlējis sev par palīgu, izrādīsies daudz bīstamāks ienaidnieks, nekā bija Sīrija un Israēls. Noraidot Dieva piedāvāto atbrīvošanu, Ahasa sakāve bija garantēta. Ja Ahas jau tagad domāja, ka viņa pasaule sabrūk, tad viss būs vēl ļaunāk!

“Labāk ir paļauties uz to Kungu nekā cerēt uz dižciltīgajiem.” (Ps 118:9) Kā Ahas varēja uzticēties, ka Tiglat-Pilesers III būs apmierināts ar ziemeļu valstu iegūšanu un respektēs Jūdas valsti? Asīriešu raksti, piemēram, Asīrijas ķēniņu annāles, apliecina faktu, ka viņu varaskāre bija neapmierināma.

Izlasi 2ķēn 16:10–18 un 2L 28:20–25. Kas notika ar Ahasu? Kādus garīgus principus mēs šeit redzam atklājamies? Kāpēc mums nevajadzētu būt pārsteigtiem par viņa rīcību?

2L 28:20–23 spēcīgi uzraksta, kāds bija rezultāts tam, ka Ahas lūdza palīdzību no Asīrijas, nevis paļāvās uz Kungu.

Mūsu dabiskā tieksme ir uzticēties tam, ko mēs redzam, jūtam, sagaršojam, kam pieskaramies – šajā pasaulē esošajam. Tomēr, kā mēs zinām, tas, kas ir šajā pasaulē, tas izzudīs. Aplūkosim 2kor 4:18. Ko šis teksts mums pasaka? Kā mēs varam attiecināt šo vēsti uz savu personīgo dzīvi? Kādu izmaiņu tas ienesīs mūsu dzīvē, ja mēs to darīsim?

Ko izsaka vārds? (Jes 8:1–10)

Vai vari iedomāties, ka tu spēlē kādu sporta spēli ar Jesajas otro dēlu? Kamēr tu pateiktu: “Maher šalal haš bas, met man bumbu”, būtu jau par vēlu. Bet vēl garāks nekā viņa vārds ir tā nozīme: “Ātrās laupīšanas drīzais ieguvums.”

Ir skaidrs, ka šī vārda vēstij ir kas kopīgs ar ātru iekarojumu, bet kurš ko iekaro? Jes 8:4.

Jes 8:1–10 pastiprina 7. nodaļas vēsti. Pirms bērns varēja sasniegt noteiktu vecumu, kara laupījumu no Sīrijas un ziemeļu Israēlas aizvedīs Asīrija. Un, tā kā Jūda bija atteikusies no Dieva apstiprinājuma vēsts, ko ainoja maigi plūstoša Šilo straume Jeruzālemē, to pārņems varenais Asīrijas spēks, ko aino plūdi no lielās Eifratas upes.

Tā kā Ahass vērsās pie Asīrijas, Jesajas dēlu vārdi attiecās uz Jūdu, kā arī uz ziemeļu Israēlu – “ātrās laupīšanas drīzais ieguvums”, bet “atlikums atgriezīsies”. Kāpēc vēl joprojām bija cerība? Jo, lai gan Asīrija piepildīs Imanuēla zemi (Jes 8:8), viņiem vēl joprojām bija apsolījums, ka “Dievs ir ar mums” (Jes 8:10). Tas, ko mēs šeit redzam, ir tēma, kas caurvij visu Jesajas grāmatu, tas ir – lai gan Dieva ienaidnieki Jūdā un citās tautās saņems savu spriedumu, kas būs militāru neveiksmju, ciešanu un trimdas veidā, Kungs būs ar uzticīgajiem izdzīvotājiem no Savas tautas un atgriezīs viņus savā zemē.

Kāpēc Jesaja saka, ka viņš likumīgi pierakstīja bērna vārdu un ka viņam bija dzimumattiecības ar savu sievu (pravieti)? Jes 8:1–3. _____

Šī bērna piedzimšanas laiks bija galvenais, lai tam būtu kāda nozīme kā zīmei. Tāpat kā ar Imanuēla zīmi, no tā laika, kad viņš tika ieņemts un piedzima, līdz brīdim, kad Asīrija sakāva Sīriju un Israēlu, būs mazāk laika, nekā tas būtu vajadzīgs, lai zēns sasniegtu kādu noteiktu agrinās attīstības posmu, šajā gadījumā spētu pateikt “mans tēvs, mana māte” (Jes 8:4). Kad Jesaja likumīgi pierakstīja zēna vārdu pat vēl pirms tā ieņemšanas, viņš padarīja bērnu un viņa vārdu par publisku pravietoju, ko varēs pārbaudīt pēc notikumiem, kas sekos.

Neskatoties uz atkārtotajām kļūdām no Viņa ļaužu puses, Kungs vēl joprojām ir labprātīgs viņus glābt. Kā mēs varam šo patiesību attiecināt personīgi uz sevi, īpaši tad, ja mums neizdodas un mēs pakrītam savā garīgajā ceļojumā? _____

Nav no kā baidīties, bīstoties Dievu (Jes 8:11–15)

Savā pirmajā inaugurālajā runā Amerikas prezidents Franklins Rūzvelts tautai, kas bija Lielās depresijas novārdzināta, teica: “Vienīgais, no kā mums ir jābaidās, ir no pašām bailēm.” (U.S. Capitol, Washington, D.C. (1933. gada 4. marts)). Jesajas vēsts nomāktajiem ļaudīm ir: “Mums nav no kā baidīties, ja bīstamies Dievu.”

Dievs brīdināja Jesaju, lai viņš nebaidās no tā, no kā baidījās viņa tauta, bet lai Jesaja bīstas Viņu (Jes 8:12, 13). Šī ir svarīga tēma Rakstos. Piemēram, Atkl 14:6–12 trīs eņģeļi pasludina pasaulplašu vēsti: bīsties Dievu un dod Viņam godu, nevis baidies no laicīgās zvēra varas, kas aprakstīta 13. nodaļā, un dod tai godu.

Kā tu saproti domu par Dieva “bīšanos”? Ko tas nozīmē, īpaši pavēles mīlēt Dievu gaismā (Mt 22:37)? _____

Patiesi bijāt Dievu kā svētu nozīmē, ka tu atzīsti Viņa augstāko varu universālā. Vienalga, vai tu viņu mīli vai ne, šāda bijība pārvar jebkuras citas bailes. Ja Viņš ir tavā pusē, neviens cits nevar tev pieskarties bez Viņa atļaujas. Ja Viņš ir pret tevi, jo tu esi sacēlies pret Viņu, tu vari bēgt, bet nevari noslēpties!

Vai doma par to, ka mums vajadzētu bīties Dievu, ir pretrunā ar 1Jņ 4:18? “Bailu nav mīlestībā, bet pilnīgā mīlestība aizdzen bailes, jo bailēm ir mokas; kas baiļojas, nav sasniedzis pilnību mīlestībā.” _____

Ir trīs dažādu veidu bailes. Ja kāds, kam ir neparasts spēks, ir tavs draugs, ar ko tu esi savstarpējas mīlestības attiecībās, tad tu nebaidies no šī cilvēka tādā ziņā, ka viņš varētu tev ievainot. Bet tev ir bijība tādā ziņā, ka tu pazīsti un respektē šī cilvēka spēku un jūsu attiecību robežas.

Mums kā kristiešiem nav jāmīl pasaules lietas, tās, ko mīl pasaules cilvēki (1Jņ 2:15). Domājot par paralēlēm, vai mums kā kristiešiem vajadzētu baidīties no kaut kā, no kā baidās pasaules cilvēki? Ja jā, kas ir šīs lietas, un kāpēc mums nevajadzētu no tām baidīties? Tajā pašā laikā no kā pasaule nebaidās, bet kristiešiem vajadzētu baidīties? Sk., piem., Mt 10:28, Jer 10:2, 3. _____

Nepateicīgo dzīvo mirušo nomāktība (Jes 8:16–22)

*Izlasi augstākminētos pantus. Par ko tie runā? Kāds tam sakars ar ķēniņu Ahasu?
Apkopo savas domas.* _____

Ahass bija dziļi iesaistīts pagānu reliģijā (2ķēn 16:3, 4, 10–15; 2L 28:2–4, 23–25), kas bija cieši savijusies ar okultismu (salīdzini ar 5Moz 32:17; “tie upurē ļauniem gariem” (1kor 10:20)). Dažādiem mūsdienu burvestību aspektiem ir pārsteidzošas paralēles ar senajiem Tuvo Austrumu rituāliem, kā liecina senie teksti ārpus Bībeles. Patiešām, pat daudzas mūsdienu Jaunās paaudzes iezīmes ir vienkārši mūsdienīga šo seno okulto kultu prakse.

Tas, kā Jesaja apraksta izmisumu, kas ir rezultāts tam, kad cilvēks uzticas citiem gariem, nevis Kungam, teicami atbilst Ahasam (salīdzini 2L 28:22, 23). Jesaja runā par to, ka cilvēki kļūva nikni un nolādēja savu ķēniņu (Jes 8:21). Tam vajadzēja brīdināt Ahasu – tas, ka viņš ievada cilvēkus okultismā, lika viņiem viņu nolādēt. Kad Ahass nomira, cieņas trūkuma dēļ pret viņa apbedīšanu tika izdarīts izņēmums: “Tad viņu apglabāja šīnī pilsētā Jeruzālemē, tomēr viņu nenonesa Israēla ķēniņu kapos.” (2L 28:27)

Ko šie panti stāsta par okultismu? 3Moz 20:27, 5Moz 18:9–14. _____

Nošķiršanās no okultisma ir jautājums par uzticību Dievam. 1L 10:13, 14 attiecina šo principu uz ķēniņa Saula gadījumu: “Tā Sauls nomira savu ļauno darbu dēļ, ko viņš bija darījis pret To Kungu, – Tā Kunga vārda dēļ, ko viņš nebija turējis, un arī tāpēc, ka viņš bija griezies pie mirušo garu izsauces un bija to izvaicājis, bet nebija jautājis To Kungu; tāpēc Viņš lika tam mirt un nodeva ķēniņa valsts varu Dāvidam, Īsaja dēlam.”

Ieskaties savā dzīvē, ietekmēs, kas ir ap tevi. Kādos viltīgos veidos tu esi pakļauts principiem, kas ir okultisma un spiritisma pamatā? Un, pat ja tu nevari pilnībā no tiem izvairīties, kā tu vari samazināt to ietekmi uz tevi un uz tavu ģimeni? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi grāmatā “Lielā cīņa” nodaļu “Spiritisms” (551.–562. lpp.).

“Senās Dieva tautas dienās bija ļaudis, kas līdzīgi mūsdienu spiritistiem apgalvoja, ka viņiem ir sakari ar mirušajiem. Bet šos “pazīstamo garus”, kā sauca apmeklētājus no citām pasaulēm, Bībele apzīmē par “velnu gariem”. (Salīdzini 4. Moz. 25:1–3; Ps. 106:28; 1. Kor. 10:20; Atkl. 16:14; 3. Moz. 19:31; 20:27.) Sazināšanos ar šo pazīstamo cilvēku gariem pasludināja par negantību Kungam un svinīgi aizliedza, piedraudot ar nāves sodu. (3. Moz. 19:31; 20:27) Šodien vārdu “buršana” izrunā ar nicināšanu. Apgalvojumu, ka cilvēkiem iespējams uzturēt sakarus ar ļaunajiem gariem, uzskata par tumšo viduslaiku pasaku. Bet spiritisms, kas savus piekritējus skaita simtos tūkstošos, jā, pat miljonus, kas ir izlauzis sev ceļu zinātnieku aprindās, kas ir iespiedies baznīcās un labvēlīgi uzņemts likumdošanas iestādēs un pat karaļu galmos, – šī gigantiskā krāpšana ir tās pašas senos laikos nolādētās un aizliegtās burvju mākslas atdzimšana zem jaunas maskas.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 556. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārrunājiet spiritisma jautājumu, kā tas ir atklāts filmās, grāmatās, TV un populārajā kultūrā. Ja neko nevar darīt, lai to apstādinātu, kā mēs varam brīdināt citus par briesmām, kas daudziem cilvēkiem liekas nekaitīga izklaide, nekas vairāk? Kāpēc pareiza izpratne par mirušo stāvokli ir tik svarīga, lai pasargātu no šīm krāpšanām?

2. Izlasi Jes 8:20. Pārfrāzē to saviem vārdiem. Lai vairāki cilvēki Bībeles izpētes grupā izlasa savas versijas skaļi. Ko Kungs mums šeit pasaka?

3. Pakavējies vairāk pie domas par vienlaikus mīlošu un bijājamu Dievu. Kādos veidos mūsu mīlestība rodas no šīs bijības? Vai arī bijība rodas no mūsu mīlestības? Pārrunājiet.

KOPSAVILKUMS:

Jesajas darbos un ģimenē, kā arī viņa vārdos Dievs pastiprina brīdinājuma un cerības vēsti: vienīgā drošība ir paļauties, ka Dievs zina, ko dara. Viņam ir gan mīlestība, gan spēks vadīt, aizsargāt un gādāt par tiem, kas Viņu ir atstājuši. Tiem, kas vērsas pie citām varām, būs tikai tumsa.